

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

w sprawie ze skargi C.F.

o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 8 lutego 2006 r., sygn. akt [...]

w sprawie z powództwa C.F.

przeciwko TP. S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 grudnia 2006 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 18 sierpnia 2006 r., sygn. akt [...],

1) oddała zażalenie;

2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w W. adwokatowi R.B. z Kancelarii Adwokackiej [...] kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej C.F. z urzędu w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2006 r. Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania w sprawie, zakończonej wyrokiem tego Sądu z dnia 8 lutego 2006 r., zarzucającą oparcie wyroku na sfalszowanym dokumencie (art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c.) i w wyniku tego uzyskanie wyroku za pomocą przestępstwa (art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz nieważność postępowania z przyczyn wskazanych w art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. (art. 401 pkt 1 k.p.c.).

Sąd Apelacyjny stwierdził, że skarga nie została oparta na ustawowych podstawach, bowiem powód powołał okoliczności, które nie odpowiadają ustawowym podstawom wznowienia postępowania określonym w art. 403 i 401 pkt 1 w zw. z art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik powoda zarzucając naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 i art. 401 § 1 w zw. z art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c. podniósł, że powód wskazał okoliczności stanowiące ustawowe podstawy wznowienia postępowania, nie zachodziła zatem sytuacja z art. 410 § 1 uzasadniająca odrzucenie skargi, która powinna zostać skierowana na rozprawę i rozpoznana merytorycznie. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, sformułowanie podstawy wznowienia postępowania w sposób odpowiadający przepisom art. 401-404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, jeżeli już z samego jej uzasadnienie wynika, że podnoszona podstawa nie zachodzi. Taka skarga, jako nieoparta na ustawowej podstawie wznowienia podlega odrzuceniu zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c. (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1999 r. II UKN 174/99, OSNP 2001 r., nr 4, poz. 133, z dnia 18 stycznia 2006 r. V CZ 143/05, nie publ., z dnia 3 sierpnia 2006 r. IV CZ 63/06 nie publ.).

W rozpoznawanej sprawie wskazana przez powoda podstawa wznowienia postępowania oparta na art. 403 § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. uzasadniona została

twierdzeniem, że wyrok Sądu Apelacyjnego oparty został na sfalszowanych wydrukach komputerowych, stanowiących opis przebiegu nadanej przez stronę pozwaną audycji telewizyjnej, a sfalszowanie to polegało na tym, że w zawartym w wydrukach opisie przebiegu audycji w miejscach, gdzie stwierdzono, iż sędzia ogłasza uzasadnienie wyroku, w rzeczywistości to komentator telewizyjny omawiał niektóre tezy uzasadnienia, zawierając w omówieniu stwierdzenia naruszające dobra osobiste powoda.

Tak uzasadniona podstawa wskazuje, że w istocie nie chodzi o zarzut, iż dokument ten został podrobiony lub przerobiony (sfalszowany), to jest, że dokonano w nim zmian treści i nie odzwierciedla on tego, co przez jego autorów zostało poświadczane, albo, że został sporządzony przez inne osoby, niż na nim podpisane, bądź że treść dokumentu została zmieniona. Powód stawia zarzut, że wydruk nie odpowiada faktycznemu zapisowi dźwięku na taśmie, a zatem nie przedstawia przebiegu audycji zgodnie z rzeczywistością, czyli nieprawdziwie odzwierciedla stan rzeczy. Nie odpowiada to ustawowej podstawie z art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c., w której chodzi o dokument podrobiony lub przerobiony, a nie o dokument nierzetelnie odzwierciedlający rzeczywistość.

W konsekwencji nie zachodzi też druga wskazana podstawa wznowienia określona w art. 403 § 1 pkt 2 k.p.c., bowiem przepis ten nie obejmuje sytuacji wydania wyroku na podstawie dokumentu nierzetelnie opisującego rzeczywistość, a nawet poświadczającego nieprawdę, a jedynie uzyskanie wyroku za pomocą przestępstwa (porównaj orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 1999 r. III CKN 1075/98, OSNC 1999 r., nr 7-8, poz. 138).

Trzecia wskazana przez powoda podstawa wznowienia postępowania uzasadniona została tym, że w wydaniu zaskarżonego wyroku w drugiej instancji brał udział sędzia, który także w drugiej instancji w Sądzie Apelacyjnym brał udział w wydaniu orzeczenia o uchyleniu postanowienia Sądu pierwszej instancji w sprawie [...] o nadanie klauzuli wykonalności innemu wyrokowi. Także ta podstawa nie odpowiada ustawowej podstawie wznowienia określonej w art. 401 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 48 § 1 pkt 5 k.p.c., w której chodzi o nieważność postępowania wynikającą z tego, że w orzekaniu w Sądzie drugiej instancji

uczestniczył sędzia, który brał udział w niższej instancji w wydawaniu zaskarżonego orzeczenia, czego skarżący nie zarzuca.

Skoro zatem żadna ze sformułowanych w skardze podstaw wznowienia postępowania nie odpowiada ustawowym podstawom określonym w art. 401- 404 k.p.c., prawidłowo Sąd Apelacyjny zastosował art. 410 § 1 k.p.c. i odrzucił skargę.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., a na wniosek pełnomocnika powoda z urzędu zasądził na jego rzecz koszty postępowania zażaleniowego, które nie zostały opłacone (§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz. U. Nr 163, poz. 1348).